

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/212/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617204873
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617204873.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: N. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. - E., B. XXXX/XX, občan SR, zastúpený: JUDr. Jana Kubáňová, advokát so sídlom Nitra, Cintorínska 5, proti žalovaným v 1./rade: S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. č. XXX, občan SR, v 2./rade: G. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. č. XXX, občan SR, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného v 1./ rade proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16. apríla 2018, č. k. 5C/32/2017-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanému v 1./ rade priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP") rozsudkom zo dňa 16. apríla 2018, č. k. 5C/32/2017-68 (ďalej len "napadnutý rozsudok") uložil žalovaným v 1./ a 2./ rade povinnosť vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území D., obec D., okres R., zapísaných na liste vlastníctva č. XX, vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Topoľčany, ako: - parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: - pozemok, parc. č. X/X o výmere XXX m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria; - pozemok, parc. č. X/X o výmere XX m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria; - pozemok, parc. č. X o výmere XX m², druh pozemku: záhrady; - pozemok, parc. č. X o výmere XXX m², druh pozemku: záhrady; stavby: - stavba, súpisné č. XXX, na parc. č. X/X, druh stavby: rod. dom, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodnutie vo veci právne odôvodnil s poukazom na ust. § 132 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ").

3. Po vykonanom dokazovaní zistil, že výlučným vlastníkom nehnuteľností:- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: - pozemok, parc. č. X/X o výmere XXX m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria; - pozemok, parc. č. X/X o výmere XX m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria; - pozemok, parc. č. X o výmere XX m², druh pozemku: záhrady; - pozemok, parc. č. X o výmere XXX m², druh pozemku: záhrady; stavby: - stavba, súpisné č. XXX, na parc. č. X/X, druh stavby: rod. dom bol žalobca na základe kúpnej zmluvy V XXXX/XXXX-XXX/XXXX zo dňa 30.06.2017, ktoré nadobudol od predchádzajúceho vlastníka, predávajúceho: P. R. N., S.. Z nájomnej zmluvy zo dňa 28.04.2017 uzavretej medzi prenajímateľom: P. R. N., S.. a žalovaným v 1./ rade ako nájomcom zistil, že predmetom nájmu boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX v kat. úz. D., doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú od 01.05.2017 do 31.05.2017, nájomné bolo dohodnuté vo výške 500 eur.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu na vypratanie žalovaných v 1./ a 2./ rade z predmetných nehnuteľností je dôvodná. Bolo preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, kat. úz. D.. Vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam žalobca nadobudol na základe kúpnej zmluvy V XXXX/XXXX-XXX/XXXX zo dňa 30.06.2017 od predchádzajúceho vlastníka, predávajúceho: P. R. N., S..

5. Žalovaní v 1./ a 2./ rade v súčasnosti bez právneho dôvodu užívajú predmetné nehnuteľnosti, nemajú uzavretú žiadnu dohodu o nájme predmetných nehnuteľností, resp. inú dohodu, preto žalobca ako výlučný vlastníak nehnuteľností, ktorému žalovaní neoprávnene zasahujú do jeho vlastníckeho práva, sa oprávnenne domáhal v zmysle §-u 126 OZ ochrany proti žalovaným v 1./ a 2./ rade, a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil žalovaným v 1./ a 2./ rade vypratať predmetné nehnuteľnosti.

6. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa §-u 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

7. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 1./ rade uvádzajúc, že sa v predchádzajúcom období dostal do finančných problémov, dlhov. Podľžnosťami bola postihnutá aj nehnuteľnosť, kde mali trvalé bydlisko spoločne spolu s jeho matkou a deťmi. Následne sa dostal k inzerátu, v ktorom bolo ponúkané vyrovnanie dlhov na nehnuteľnostiach. Po kontaktovaní inzerátu sa s ním spojil p. Z. Z. E., s ktorým sa stretol doma, a ktorý mu oznámil, že vyrovnejú dlhy, ktoré viazli na nehnuteľnostiach a po roku že môže tieto nehnuteľnosti odkúpiť späť. Následne p. E., po dohovore priniesol na podpis kúpnu zmluvu, kde bol ako kupujúci uvedený G. Q., s.r.o. K. XXX/X,XXX XX D., od jeho osoby chcel p. E. na vyhotovenie zmluvy len jeho údaje a číslo účtu. V zmysle kúpnej zmluvy mal kupujúci uhradiť kúpnu cenu vo výške 90 000 eur, čo však zistil až po tom, ako si zmluvu nechal na katastri vyhotoviť vo fotokópii. Pôvodne sa bavili, že p. E. zabezpečí vyplatenie dlhov v sume do 60 000 eur, ktorá suma mala byť podľa dohovoru uvedená aj v kúpnej zmluve. Prečo bolo v zmluve 90 000 eur sa nevedel vyjadriť. Vo všetkých veciach komunikoval výlučne s p. E., ktorý mu aj doniesol na podpis spomínané kúpne zmluvy, ktoré podpísal a tieto potom p. E. zobral so sebou a nenechal mu žiadne vyhotovenie zmluvy. Po podpise zmlúv mu p. E. oznámil, že ho bude kontaktovať. Po krátkom čase sa s ním p. E. spojil a oznámil mu, že dlhy sú vyrovnané, ale že časť peňazí v sume 25.000 eur musí poukázať na jeho účet a takáto suma musí prejsť účtom. Nevedel prečo, a že tieto peniaze musel potom vybrať z účtu a odovzdať mu ich, čo aj vykonal. Peniaze mu skutočne na účet prišli a tieto vybral a odovzdal p. E.. Po krátkom čase p. E. povedal, že na jeho účet príde ďalšia suma do 25 000 eur, ktorú však rovnako musel z účtu vybrať a odovzdať ju. Na účet mu prišla suma cca 24 500 eur, teda sumu spolu vo výške cca 49 500 eur odovzdal späť p. E.. Až potom, keď z katastra nehnuteľností nechal vyhotoviť fotokópiu kúpnej zmluvy zistil, že vlastne peniaze, ktoré p. E. vracal, že sa jednalo o sumu doplatku do kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve vo výške 90.000 eur, ktoré sumy 25.000 eur sa podľa vyjadrenia p. E. jednalo o jedny a tie isté finančné prostriedky, kde po vybratí sumy 25.000 eur z jeho účtu a odovzdaní uvedenej sumy p. E. boli na účet opätovne poukázané tie isté peniaze. Nehnuteľnosti boli po tomto napísané na vlastníka - realitnú spoločnosť a asi po dvoch mesiacoch boli prevedené na osobu p. N.. Ak tvrdí p. E. v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Topoľčanoch pod ČVS:ORP-71/VYS-TO-2018, že dom kúpil p. N. ako investíciu na približne jeden rok, potom nie je zrejmé, o akú investíciu sa malo jednať, aký mal byť profit z tejto investície a prečo sa jednalo o obdobie investície na jeden rok. Rovnako nebolo zrejmé, prečo z tejto investície všetky záležitosti s ním komunikoval p. E. a nie p. N.. Ako p. N. splnomocnil p. E.. Pán E. pri svojich vyjadreniach žiadnym spôsobom nepreukázal, prečo prostriedky z nájmu domu boli poukazované na účet p. E., ako p. E. s týmito prostriedkami ďalej naložil a podobne je otázne. Ak p. E. tvrdí, že p. N. dom „kupoval“ ako investíciu, tak potom nech sa vyjadrí aj k tomu, čo mu (p. N.) takáto investícia priniesla, za akú sumu prípadne dom predal ďalej, či z predaja odviedol daň a podobne, aby sa týmto aspoň v náznakoch potvrdili vyjadrenia p. E..

8. Po tomto prišiel znovu za ním p. E. a doniesol mu na podpis nájomnú zmluvu, aby mali istotu, že v dome bude do vyriešenia situácie bývať. Nájomnú zmluvu podpísal, p. E. túto zobral a povedal, že keď ju podpíše N., tak jedno vyhotovenie donesie. P. E. zmluvu nedoniesol, ale povedal, že bude platiť nájom, čo aj robil. Za nájom platil 500 eur mesačne a na účet, ktorý mu oznámil p. E.. Nie je však zrejmé, prečo bol nájom hradený na účet p. E., keď tento mal platiť podľa jeho vyjadrenia p. N.. Takto v dome bývali

ďalej. Po uplynutí doby cca jedného roka p. E. povedal, že v dome ešte môžeme bývať, že tento ešte podrží, ale chcel za to sumu 3 000 eur. Takéto peniaze nemal, na čo p. E. oznámil, že nevdá, že spíšu si zmluvu a uvedenú sumu 3 000 eur mu teda bude splácať. P. E. spísal zmluvu o pôžičke, z ktorej plnenia sa od mojej osoby domáhal v konaní vedenom Okresným súdom Topoľčany pod č. k. 5C/64/2017. Po krátkom čase ho navštívil p. F. s neznámou ženou, ktorú predstavil ako jeho manželku a povedal, že on je novým vlastníkom nehnuteľnosti a že ak chce, tak dom mu predá späť za cenu 110.000 eur.

9. Celá vec sa mu už prestala pozdávať, nakoľko za spätnú kúpu domu mal zaplatiť sumu 110.000 eur, pričom tento bol reálne kúpený za sumu cca 40.500 eur, ktorú sumu p. E. vyplatil za jeho dlžoby, aj keď prostredníctvom realitnej kancelárie.

10. Takýmto spôsobom bol uvedený do omylu v súvislosti s „dočasným prevodom“, aj keď kúpnu zmluvou jeho nehnuteľnosti a v prípade reálneho prevodu nehnuteľnosti mu bola spôsobená škoda minimálne vo výške 49 500 eur na nevyplatenú kúpnu cenu za nehnuteľnosť, 3 000 eur v prípade fiktívnej zmluvy o pôžičke, navyše dom mu bol ponúknutý na spätný prevod za sumu 110 000 eur, čo je o 69 500 eur viac než suma, za ktorú bol dom „nadobudnutý“ vyplatením exekúcií.

11. Poukázal na samotný fakt, že kúpnu zmluvu, ktorou „prevádzal“ predmetnú nehnuteľnosť je možné považovať za neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zákonného ustanovenia neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Spôsob, akým sa žalobca stal „vlastníkom“ predmetnej nehnuteľnosti nielenže odporuje zákonu, ale navyše sa prieči dobrým mravom. Doposiaľ uvedené je aj predmetom vyšetrovania, kde bolo začaté trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu Okresným riaditeľstvom PZ v Topoľčanoch, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-71/VYS-TO-2018, pričom závery tohto vyšetrovania môžu mať dopad aj na rozhodovanie v danej veci, nakoľko v prípade, ak by sa preukázalo, že bol pri prevode nehnuteľností z jeho vlastníctva uvedený do omylu, takýto záver môže mať dopad aj na rozhodnutie v predmetnej veci podanej žaloby o vypratanie nehnuteľnosti.

12. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril a uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Skutočnosti uvádzané žalovaným, že došlo k predaju nehnuteľnosti, ktoré vlastnil v minulosti, považoval za právne irelevantné. Žalobca tak nemal možnosť vyjadriť ku skutočnostiam a okolnostiam, za akých žalovaný v 1./ rade previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na spomínanú realitnú spoločnosť Expres Reality, s.r.o., a následne táto spoločnosť previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na p. Ing. N., keďže týchto úkonov nebol žalobca nijak účastný. Navyše žalovaný v 1./ rade uvedené ničím nepreukázané tvrdenia produkuje až v podanom odvolaní, hoci tak mohol učiniť už v konaní na súde prvej inštancie v rámci posudzovania predbežnej otázky, prípadne využitím iných procesných inštitútov, a preto aj s poukazom na ustanovenie § 366 Civilného sporového poriadku nemožno na takéto tvrdenia žalovaného v 1./ rade prihliadať. Okrem toho, ak by aj tvrdenia žalovaného v 1./ rade boli akokoľvek pravdivé, žalobca pri nadobúdaní nehnuteľností konal v dobrej viere, že nehnuteľnosti kupuje od ich skutočného vlastníka, čo mu venoval aj náležitú pozornosť, a preto je namieste poskytnúť žalobcovi ako dobromyseľnému nadobúdateľovi nehnuteľností náležitú ochranu jeho vlastníckeho práva.

13.1. Následne sa vyjadril žalovaný v 1./ rade, ktorý oznámil, že sa v súvislosti s prevodom predmetných nehnuteľností z jeho osoby ako predávajúceho na kupujúceho začalo trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu a vyšetrovanie prebieha na Okresnom riaditeľstve PZ v Topoľčanoch pod číslom konania ČVS: ORP-71/VYS-TO-2018. V prípade preukázania podvodného konania v súvislosti s prevodom predmetných nehnuteľností je teda nepochybné, že právny úkon, ktorým boli prevedené nehnuteľnosti z jeho osoby ako predávajúceho by bol v takom prípade neplatným právnym úkonom a tým aj všetky ďalšie právne úkony prevodov predmetných nehnuteľností až na osobu žalobcu.

13.2. Žalovaná v 2./ rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1./ rade uviedla, že sa stotožňuje so všetkými jeho tvrdeniami v podanom odvolaní, nemá k nim žiadne výhrady, ani pripomienky a k týmto sa v podstate pripája. Navrhla podanému odvolaniu žalovaného v 1./ rade vyhovieť a napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť prvoinštančnému súdu, aby znova konal a rozhodol.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, rozhodujúci o odvolaní žalovaného v 1./ rade proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP), keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

15.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vzhľadom na stav sporných a nesporných skutočností správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd, správne tiež aplikoval právne predpisy a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje so správnymi závermi napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Odvolací súd k dôvodu odvolania žalovaného v 1./ rade namietajúceho aktívnu vecnú legitimáciu poukazuje na to, že žalobca bol zapísaným vlastníkom (v evidencii nehnuteľnosti) predmetnej nehnuteľnosti a ako vlastník mal oprávnenie podať žalobu o vypratanie.

18. Ide o reivindikačnú žalobu chrániacu obsah vlastníckeho práva, t. j. právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky, vrátane oprávnenia nakladať s ňou, ktorá v prípade nehnuteľnosti má podobu žaloby na vypratanie. Žaloba na vydanie (vypratanie) predpokladá, že iná osoba neoprávnené, t. j. bez právneho dôvodu, zadržiava vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmietne vydať (vypratať). Aktívna legitimácia patrí vlastníkovi, pasívna legitimácia osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobeovaný dôvod (NS SR č. k. 1Cdo/1089/2015 zo dňa 28. 2. 2017).

19. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

20. Z tohto aspektu sa prejavuje princíp rovnosti sporových strán, ako tzv. rovnosť zbraní, judikovaná ESLP. Rovnosť zbraní sa prejavuje ako rovnaká miera možnosti uplatňovania prostriedkov procesného útoku, ale aj procesnej obrany v medziach stanovených Civilným sporovým poriadkom. Civilné právo procesné tak nemôže fingovať skutočnú rovnosť subjektov (napr. jedna sporová strana sa dá zastúpiť advokátom a druhá sporová strana toto svoje procesné právo nevyužije a pod.). Obsah princípu rovnosti sporových strán v civilnom sporovom konaní sa tak prejavuje ako tzv. funkčná rovnosť, spočívajúca v takom procesnom postupe súdu, aby sa každej zo sporových strán umožnilo v rovnakej miere realizovať svoje procesné oprávnenia. To, či sporová strana svoje procesné oprávnenia aj reálne využije a v akej kvalite, už netvorí obsah princípu rovnosti sporových strán. Procesná rovnosť sa sústreďuje výlučne do zabezpečenia akejsi pomyselnéj rovnakej štartovacej čiary pre obidve sporové strany. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 45 s.).

21. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22.1. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22.2. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

23. Odvolací súd, poukazujúc na obsah vyjadrení (tvrdení) žalovaných (no najmä žalovaného v 1./ rade - odvolateľa) v priebehu konania pred súdom prvej inštancie s porovnaním s obsahom odvolacích tvrdení konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade so stavom procesnej potreby poznania stavu veci v čase vyhlasovania rozsudku správne, keď konštatoval zánik (uplynutie času) oprávnenia (z nájomnej zmluvy) žalovaných užívať domovú nehnuteľnosť.

24. V tomto prípade odvolací súd poukazuje na dôvody odvolania žalovaného v 1./ rade, ktorý uvádzal skutkové tvrdenia ohľadne jeho dohody s p. E. o spätnom prevode nehnuteľnosti, ktorú predal realitnej spoločnosti. Taktiež poukazoval na neplatnosť kúpnej zmluvy podľa § 39 OZ v dôsledku rozporu so zákonom a dobrými mravmi aj preto, že odpredal svoju nehnuteľnosť, pričom v zmluve bola kúpna cena 90 000 eur a za neho reálne zaplatila spoločnosť pána E. sumu 40 500 eur. Uviedol, že cez jeho účet previedol sumu peňazí, ktoré hneď odovzdal pánovi E., prvýkrát sumu 25 000 eur a druhýkrát sumu 24 500 eur, ktoré mali byť doplatkom kúpnej ceny. Uvedenému predchádzal stav jeho finančných problémov a inzerát, ktorý ponúkal vyrovnanie dlhov na nehnuteľnostiach. Napokon chceli od neho sumu 110 000 eur na spätný predaj nehnuteľnosti.

25. Vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.8.2017 (teda ešte v konaní pred súdom prvej inštancie) uviedol, že bol dohodnutý so žalobcom (pozn. odv. súdu, ide o p. N.) na spätnom odkúpení domu z úveru. Poukazoval tiež na nájomnú zmluvu, ktorú nepodpisoval s p. N., ale ním poverenou osobou. Obsahom nájomnej zmluvy nebola doba určitá, ale kým si nevybaví úver. Nájomná zmluva mu nebola vrátená po podpísaní druhou stranou. Uviedol, že stav vecí bol iný ako bol uvedený v žalobe. V mesiaci júl 2017 prišiel pán F. (pozn. aktuálny žalobca) s oznámením, že je novým majiteľom nehnuteľnosti. Dohodol sa s ním, že dom žalovanému v 1./ rade odpredá. Išlo však o sumu vyššiu o 35 000 eur, čím p. F. zneužil jeho (citovú) väzbu na dom. Uviedol tiež, že žalobca nebol aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby.

26. Žalovaný v 1./ rade neprodukoval pred súdom prvej inštancie také prostriedky procesnej obrany, ktoré by zadali dôvod pre potrebu (a povinnosť súdu dať priestor) dokazovať iné skutočnosti rozhodujúce pre danú vec. Hoci odvolací súd, poukazujúc na odvolacie dôvody žalovaného v 1./ rade, uznáva, že za situácie ich preukázania by mohli mať vplyv na vyhodnocovanie predbežných otázok, napr. v konaní o určenie vlastníckeho práva, obrana žalovaných v tomto prípade nebola účinná, relevantná, resp. nebola použitá včas.

27. Obdobne (neúčinne) v konaní produkovali prostriedky procesnej obrany (najmä tvrdenia) žalovaného v 2./ rade (medzitým zaniknutá účastnícka pozícia) a 3./ rade (teraz v 2./ rade) na vykonanom pojednávaní.

28. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu, alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

29. Účelom zmien, ktoré prináša právna úprava Civilného sporového poriadku, je urýchlenie konania, čo sa prejavuje precizovaním procesných povinností strán sporu pri predkladaní skutkových tvrdení a dôkazných návrhov, ako aj zverení širších oprávnení súdu na dosiahnutie sledovaného účelu. Expressis verbis sa špecifikuje procesná povinnosť strán sporu vykonať určité procesné úkony (uvedené v § 149) včas (§ 153 ods. 1) a kladú sa vyššie požiadavky na relevantnosť týchto procesných úkonov (napr. § 151 ods. 2) (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 565 s.).

30. Ustanovenie § 149 vymenúva prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany demonštratívne. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, podľa uvedeného ustanovenia, sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

31. Ako príklad možno uviesť postup pri skúmaní predpokladov pre aplikáciu ustanovenia § 366 (prípustnosť novôt v odvolaní): Odvolanie je procesný úkon, ktorý sám osebe nie je prostriedkom procesného útoku a prostriedkom procesnej obrany. Po podaní odvolania preto súd zisťuje, či

pod pojmy „prostriedok procesného útoku“ alebo „prostriedok procesnej obrany“ spadá aspoň časť podaného odvolania. Napríklad odvolanie, ktoré obsahuje skutkové tvrdenia, je v tejto časti prostriedkom procesného útoku a prostriedkom procesnej obrany. Súd v takom prípade vyhodnotí, či sú tieto prostriedky „nové“. Ak zistí, že stranou ešte použité neboli, je daný priestor na aplikáciu ustanovenia § 366 (Števíček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 568 s.).

32. Zákonná koncentrácia konania znamená, že procesné úkony strán sporu (alebo ich časti), ktoré koncentracii konania podliehajú (teda prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany), nespôsobujú ex lége procesnoprávne účinky (súd na ne neprihliada), ak sú uplatnené po vyhlásení uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (Števíček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 582 s.).

33. Odvolací súd nemohol pripustiť prostriedky procesnej obrany (útoku) produkované až po zákonom koncentrovaní sporu, pretože tvrdenia uvedené v odvolaní žalovaným v 1./ rade mal možnosť tento žalovaný použiť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany v odvolacom konaní tak bolo neúčinné a ako na také odvolací súd prihliadnuť nemohol.

34. Odvolací súd v tejto súvislosti prihliadol aj na obsah spisu a zistenie, že súd prvej inštancie si splnil manudukčnú povinnosť a poučil žalovaných o možnosti zvoliť si svojho zástupcu (advokáta) a taktiež predostrel predbežné právne posúdenie s tým, že umožnil stranám doplniť návrhy na dokazovanie.

35. Azda jedinou novou skutočnosťou a prípustným prostriedkom procesnej obrany - novoty (§ 366 CSP, hoci na odmietnutie trestného oznámenie poukázal žalovaný v 1./ rade už v konaní pred súdom prvej inštancie) bola tvrdená skutočnosť o vedení a začatí trestného stíhania na OR PZ Topoľčany pod ČVS:ORP-71/VYS-TO-2018 (doplnená v doplnení k odvolaniu) vo veci trestného činu podvodu, aj keď nebolo možné zistiť, kedy sa o začatí trestnom stíhaní žalovaný v 1./ rade dozvedel. Aj v takom prípade však bolo potrebné k uvedenému tvrdeniu doplniť uplatnenie prostriedku procesného útoku (obransy). Odvolací súd poukazuje na to, že predmetom zisťovania v trestnom konaní môžu byť tie isté skutočnosti, ktoré bolo treba v tomto konaní prezentovať v čase konania pred súdom prvej inštancie. Sama skutočnosť vedenia trestného stíhania však nie je dôvodom pre nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, alebo dôvodom pre prerušenie konania. V rámci viazanosti súdu rozhodnutiami iných orgánov verejnej moci (§ 193 CSP) a prejudiciality (§ 194) odvolací súd nezistil dôvod pre iné rozhodnutie.

36. Hoci nemožno vylúčiť taký výsledok zisťovania príslušných orgánov, ktorý by aj v civilnej rovine diskvalifikoval právom aprobeovaný postup subjektov pri scudzovaní a nakladaní s domovou nehnuteľnosťou žalovaných, je treba prihliadnuť na vyššie uvedené argumenty o neúčinnosti obrany žalovaných v prvoinštančnom a odvolacom konaní v dôsledku koncentracie konania. V tomto konaní bolo so stavom potreby poznania prejednávania veci a napĺňania súdnej ochrany vyhovené žalobcovi domáhajúcemu sa ochrany jeho (zapísaného) vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti.

37.1. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

37.2. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným voči žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože im v konaní nevznikli.

39. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).